

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 42Csp/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718200689
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Bučková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2019:1718200689.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou JUDr. Denisou Bučkovou v právnej veci žalobcu: R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX N., zastúpený JUDr. Edita Valová, nar. 23.02.1957, bytom Báč 135, 930 30 Báč proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, práv. zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o. so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, v konaní o ochranu práv spotrebiteľa a iné,

rozhodol:

I. Súd konanie v časti určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42740844760002 zo dňa 04.05.2015 zastavuje.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.03.2018 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 42740844760002 zo dňa 04.05.2015 uzatvorená so žalovaným je neplatná. Žalobu odôvodnil tým, že zmluva bola vopred pripravená v jeho neprospech, žalovaný použil pri jej uzatváraní predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený a ktorý z uvedeného dôvodu nemohol ako spotrebiteľ ovplyvniť v dôsledku čoho bol nútený podpísať celý obsah zmluvy. Zároveň uviedol, že zmluva obsahuje rôzne neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca namietal, že výška RPMN nebola uvedená správne. Takýto postup žalovaného považuje za nekalú obchodnú prax v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď mu obchodní mandatári žalovaného neposkytli náležité informácie, nepristupovali k nemu s odbornou starostlivosťou, neposkytli mu ani úplné, presné a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, nepodali podstatné informácie a tým zapríčinili, že ako spotrebiteľ urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. V zmluve sa uvádza RPMN vo výške 17,56 % a priemerná RPMN vo výške 10,28 %, avšak reálna výška RPMN, ktorú si žalobca vyrátal na základe kalkulačky na portály finančnej osvetly a ochrany spotrebiteľa MF SR je vo výške XX,XX % (kalkulačka dostupná na stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>, pričom žalobca zadával dátum pôžičky, výšku pôžičky, počet splátok a výšku mesačnej splátky). Ďalšou neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorú žalobca vo svojej žalobe namietal je absencia rozlíšenia splátok na istinu, úroky a iné poplatky. Poukázal pri tom na § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez rozlíšenia (tak ako tomu je v prípade jeho zmluvy), uvedený nedostatok podľa názoru

žalobcu spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ešte upriamil pozornosť aj na to, že zmluva obsahuje podľa jeho názoru aj neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré považuje za podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a to napr. dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2013 zo dňa 19.06.2013, podľa ktorého dohoda o zrážkach zo mzdy možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a v ktorom súd konštatoval, že tento inštitút umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje hradíť plnenie z neprijateľných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C - 106/77 Simmenthal). Ďalšou neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podľa názoru žalobcu poistenie, nakoľko takáto zmluva neinformuje o podmienkach poistenia aspoň v rozsahu minimálnych náležitostí, ktoré musí obsahovať poisťovňa. Takto formulované ustanovenie prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi spoločnosťami CETELEM SLOVENSKO a. s. a poisťovňou Cardif Slovakia. Toto konanie považuje žalobca za klamlivú obchodnú prax.

Dojednaná rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný vzťah a preto aj túto zmluvnú podmienku považuje žalobca za neprijateľnú.

V neposlednom rade Čl. 12 zmluvy, podľa ktorého je žalovaný oprávnený jednostranne zmeniť výšku poplatkov stanovených sadzovníkom, označil žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z formulácie tejto zmluvnej podmienky má vyplývať, že banka počíta so zmenou zmluvných podmienok bez akéhokoľvek dôvodu, avšak jednostranná zmena zmluvných podmienok je v zmysle § 53 ods. 4 písm. e) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej už len „Občiansky zákonník“) prípustná iba z vážneho objektívneho dôvodu a iba vtedy, ak dodávateľ umožní spotrebiteľovi náležite prehodnotiť jeho ďalšiu viazanosť zmluvou. O zmene takýchto zmluvných podmienok má byť spotrebiteľ náležitým spôsobom informovaný. Žalobca z uvedených dôvodov požiadal súd o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko má za to, že žalovaný vystavil žalobcu hrubo nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech jeho ako spotrebiteľa a zároveň zmluva o úvere v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom ako aj účelom odporuje zákonu, zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom. Žalobca tiež požiadal súd o možnosť splatenia zostatku úveru vo výške 11.030,77 EUR formou splátok, pričom túto svoju požiadavku odôvodnil tým, že sa aktuálne nachádza v citeľne zhoršenej situácii a určená výška splátky je pre neho likvidačná a neúnosná.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 01.06.2018, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný a žiada súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Potvrdil že dňa 04.05.2015 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a ním ako veriteľom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 25.000 EUR, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach, každá vo výške 437,41 EUR, vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc 15. dňom v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver žalobcovi poskytnutý v dohodnutej výške. Zároveň bola vo forme osobitnej listiny uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 04.05.2015. Žalovaný má za to, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. a preto nie možné vyvodit' záver, že úver, poskytnutý na jej základe, je bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka neplatnosti zmluvy, žalobca neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť predmetná zmluva neplatná. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu ohľadom bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy z dôvodu, že splátka úveru nie je rozdelená na istinu, úroky a poplatky žalovaný poukázal na úverovú zmluvu, v ktorej sú uvedené údaje: počet mesačných splátok 120, výška mesačnej splátky 437,43 EUR, prvá splátka splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý v dohodnutej výške. Podľa rozsudku Súdného dvora - tretia komora zo dňa 09.11.2016 vo veci C - 42/15 „Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.“ Žalovaný zároveň poukázal na záväznosť judikatúry Súdného dvora ES pre všeobecné súdy členských štátov EÚ. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v spotrebiteľských zmluvách nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný

rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Žalovaný upriamil pozornosť aj na to, že v tomto prípade bolo dohodnuté anuitné splácanie úveru, čo znamená, že splátka má rovnakú výšku počas celej doby splácania a úroky sa platia vždy z aktuálnej dlžnej sumy. Poukázal pritom aj na závery Krajského súdu v Trenčíne v obdobných prípadoch, kedy súd vzal do úvahy rozsudok Súdneho dvora - tretia komora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 a konštatoval, že povinnosťou veriteľa nebolo, vzhľadom na to, že si strany dohodli fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj.

K námietkam žalobcu ohľadom RPMN žalovaný uviedol, že táto je vypočítaná správne, pričom poukázal na § 2 písm. i), g) a h) zákona č. 129/2010 Z. z. Poistné ako doplnková služba nebola podmienkou uzatvorenia Úverovej zmluvy, pričom táto skutočnosť vyplýva aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli žalobcovi predložené ešte pred podpisom úverovej zmluvy. Z tohto dokumentu vyplýva, že na získanie spotrebiteľského úveru nebolo potrebné uzavrieť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru. Úverová zmluva obsahuje súbor poistenia, ktorý si žalobca zvolil na základe vlastnej slobodnej vôle, pričom išlo o základný súbor poistenia, vo výške čiastky určenej na úhradu poistného - 3,33 %. Keďže poistné nebolo podmienkou poskytnutia úveru, nie je možné ho započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s jeho úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN. Z časti 3. ods. 1 bodu 1.2 druhej vety úverovej zmluvy vyplýva, že dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach ZoSÚ/ZoRSÚ je vyjadrený percentom z mesačnej splátky úveru/revolvingového úveru a je zahrnutý do výšky mesačnej splátky. To znamená, že v časti 1. ods. 1 bod 1.1 úverovej zmluvy je výška mesačnej splátky uvedená spolu s poistným vo výške 3,33 % z mesačnej splátky (t. j. vo výške 437,41 EUR). Výška mesačnej splátky bez poistného tak predstavuje sumu 423,31 EUR (t. j. $437,41 \times 100 / 103,33 = 423,31$ EUR). Celková čiastka k zaplateniu (vypočítaná v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z.) je správna = 50.797,20 EUR ($120 \times 423,31$ EUR).

Čo sa týka uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola medzi stranami sporu uzatvorená vo forme osobitnej listiny a to dňa 04.05.2015. Žalobca mal teda možnosť podpísať dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť a zároveň bol aj poučený o dôsledkoch uzavretia takejto dohody a to, že v prípade jeho omeškania so splácaním úveru viac ako jeden mesiac (t. j. dve po sebe nasledujúce mesačné splátky), platiteľ mzdy bude uskutočňovať zrážky zo mzdy. Je zrejmé, že žalobca súhlasil s vykonávaním zrážok zo mzdy tým, že osobitne vyjadril svoj súhlas podpisom. Žalovaný ďalej uviedol, že platiteľ mzdy nemôže vykonať zrážky zo mzdy vo väčšej miere, než to pripúšťa zákon a tomu zodpovedá aj dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, v ktorej je výslovne uvedené, že v prípade, ak sa žalobca ako dlžník omešká so splácaním úveru dlhšie ako jeden mesiac, súhlasí, aby platca mzdy uskutočňoval mesačné zrážky zo mzdy a to až do úplného splatenia čerpaného spotrebiteľského úveru, vrátane príslušenstva. Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je uvedený v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, tento výpočet dohodu o zrážkach zo mzdy neuvádza a napriek tomu, že ide o demonštratívny výpočet, podľa názoru žalovaného nie je možné ani z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyvodiť, že by dohoda o zrážkach zo mzdy predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku.

K ďalšej žalobcom uvádzanej neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorou by mala byť rozhodcovská doložka žalovaný uviedol, že rozhodcovská doložka v Rámcovej zmluve o poskytovaní platobných služieb je koncipovaná v súlade s platnou právnou úpravou a to zákonom č. 492/2009 Z. z. o platobných službách v znení neskorších predpisov, v znení ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, konkrétne § 90 ods. 3 a ods. 4. Nakoľko žalovaný konal v súlade s vyššie uvedeným zákonom, nie je možné hodnotiť jeho konanie ako konanie v rozpore so zákonom.

Vo vzťahu k poisteniu žalovaný argumentoval tým, že z uzatvorenej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalobca bol informovaný o poistení a súvisiacich dokumentoch a preto jeho neskoršie tvrdenie o opaku nemôže byť relevantné, keďže je nepreukázané.

Tvrdenie žalobcu o neprijateľnej zmluvnej podmienke - časť 3. ods. 12 úverovej zmluvy podľa žalovaného tiež neobstojí. Poukázal pri tom na § 53 ods. 4 písm. i) a § 53 ods. 14 písm. a) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V úverovej zmluve v časti 5. ods. 5.2 je dohodnuté, že klient je oprávnený zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať s jednomesačnou výpovednou lehotou formou doporučeného listu doručeného na adresu sídla Cetelemu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že Občiansky zákonník pripúšťa možnosť zmeny zmluvných podmienok z dôvodov dohodnutých v zmluve, pričom takúto zmluvnú podmienku nepovažuje za neprijateľnú, je nepochybné, že časť 3. ods. 12 úverovej zmluvy nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmluve je žalobcovi ako spotrebiteľovi

daná možnosť jednostranne zmluvu kedykoľvek vypovedať, pričom na druhej strane je žalovaný ako veriteľ povinný o zmene výšky poplatkov informovať najmenej 30 dní vopred pred plánovanou účinnosťou zmeny. To znamená, že vo vzťahu k ust. časti 3. ods. 12 úverovej zmluvy boli splnené všetky zákonné podmienky.

3. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie dňa 14.01.2019, na ktorom vzal žalobca žalobu v časti určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy späť, avšak zotrval na žalobe v časti určenia spotrebiteľskej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný so späťvzatím žaloby v uvedenej časti súhlasil.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej už len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Vzhľadom na to, že žalobca uplatnil svoje právo disponovať s podanou žalobou a na pojednávaní konanom dňa 14.01.2019 zobral žalobu v časti určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy späť, súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP v časti zastavil tak ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

8. Po pojednávaní doručil žalobca súdu dňa 06.05.2019 svoje podanie, ktorým doplnil dôkazy a svoje tvrdenia. V tomto zotrval na svojich tvrdeniach ohľadom toho, že v zmluve chýba údaj o výške mesačných splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účely jeho splatenia. V dôsledku uvedeného sa podľa jeho názoru považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.). K ročnej percentuálnej miere nákladov a odplatu uviedol, že ak táto prevyšuje prípustnú odplatu podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a to odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, je neprípustná. Vo všeobecnosti súdy za jej podstatné prevýšenie v zmysle uvedeného považujú prevýšenie o 20 %. Poukázal na § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a na to, že odplata pri úveroch a pôžičkách poskytnutých spotrebiteľovi nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú výšku odplaty určenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi je stanovená ako dvojnásobok naposledy zverejnenej priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. Podľa žalobcu je navýšenie RPMN žalovaného v zmluve o spotrebiteľskom úvere o 7,49 %, nakoľko RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 je 10,07 %.

Žalobca zotrval aj na svojich ďalších tvrdeniach a to ohľadom časti 3 ods. 12 zmluvy (jednostranná zmena poplatkov stanovených v sadzobníku spol. Cetelem), ako aj ohľadom dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky. Žalobca ďalej v podaní namietal časť 1 bod 1.5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí o možnosti spotrebiteľa kedykoľvek úplne alebo čiastočne splatiť poskytnutý úver pred lehotou splatnosti, pričom sa spotrebiteľ zaväzuje oznámiť túto skutočnosť Cetelemu vopred a Cetelem je potom oprávnený požadovať od klienta úhradu poplatku za predčasné splatenie úveru. Žalobca poukázal v spojitosti s týmto ustanovením zmluvy na § 16 zákona č. 129/2010 a uviedol, že podľa jeho názoru veriteľ nemôže na spotrebiteľa klásť ďalšie požiadavky nad rámec zákona č. 129/2010, resp. nad rámec Občianskeho zákonníka. Za ďalšiu neprijateľnú podmienku žalobca označil časť 2 zmluvy - Revolvingový spotrebný úver, ktorej uzavretie bolo podmienkou veriteľa k poskytnutiu spotrebiteľského úveru. Žalobca má za to, že nakoľko táto nebola so žalobcom dohodnutá individuálne, je neprijateľná. Namietanou bola zo strany žalobcu aj časť 3 bod 3.1 zmluvy - Spoločné ustanovenia, ktoré pojednávajú o oprávnení veriteľa v prípade riadneho a včasného nesplácania úveru - ak bolo na manžela/ku začaté exekučné konanie - ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu - 1. vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, 2. odstúpiť od zmluvy, 3. vypovedať zmluvu a 4. pozastaviť ďalšie čerpanie úveru. Vo vzťahu k všetkým uvedeným zmluvným podmienkam, žalobca uvádza, že podľa neho spôsobujú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v

právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, považuje ich za nestransparentné a preto neprijateľné.

Za poslednú neprijateľnú podmienku v zmluve považuje žalobca skutočnosť, že zmluva bola predložená ako vopred pripravená, čiže naformulovaná, čím jej obsah nemal žalobca ako spotrebiteľ možnosť ovplyvniť alebo meniť. Neprijateľné zmluvné podmienky sú zo zákona neplatné, čo spôsobuje čiastočnú neplatnosť zmluvy a ak zmluva samotná odporuje zákonu, či dobrým mravom, možno jej platnosť napadnúť v plnom rozsahu. Žalobca záverom uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalovaný dlhodobo a masovo požaduje plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, je toho názoru, že z jeho strany ide o konanie úmyselné a nepoctivé vo vzťahu k spotrebiteľom.

9. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný vyjadril podaním doručeným súdu dňa 25.09.2019, v ktorom uviedol, že námietka žalobcu ohľadom absencie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v úverovej zmluve, v dôsledku čoho by sa mal tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, neobstojí. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej už len „NS SR“) zo dňa 17.04.2018, spis. zn. 3Cdo/56/2018, kde NS SR opätovne poukázal na právne závery vyslovené už v jeho skoršom rozhodnutí spis. zn. 3Cdo/146/2017. NS SR v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 17.04.2018 podrobne a vyčerpávajúco zdôvodnil záver, že zákon č. 129/2010 Z. z. neukladá dodávateľom povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere rozpis splátky na istinu, úrok či poplatky. S prihliadnutím na zásadu právnej istoty je potrebné a správne vychádzať z rozhodnutí NS SR ako jednej z najvyšších súdnych autorít. K zmluve o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty žalovaný uviedol, že túto žalobca osobitne podpísal a to v bode 18. úverovej zmluvy. Zotrval aj na svojom tvrdení ohľadom údajnej neprijateľnej podmienke, zakotvenej v časti 3. ods. 12 zmluvy, ktorá veriteľovi jednostranne umožňuje meniť výšku poplatkov. Poukázal pri tom na § 53 ods. 4 písm. i) Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 12 písm. a) Občianskeho zákonníka ako aj na § 53b ods. 2 Občianskeho zákonníka, dôvodovú správu zákona č. 129/2010 Z. z. a bod 32) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Vzhľadom k tomu, že Občiansky zákonník pripúšťa možnosť zmeny zmluvných podmienok z dôvodov dohodnutých v zmluve, pričom takúto zmluvnú podmienku nepovažuje za neprijateľnú, je podľa názoru žalovaného nepochybné, že ustanovenie v časti 3. ods. 12 zmluvy nie je neprijateľnou podmienkou. V zmluve je žalobcovi ako spotrebiteľovi daná možnosť jednostranne zmluvu kedykoľvek vypovedať, pričom na druhej strane je žalovaný ako veriteľ povinný o zmene výšky poplatkov informovať najmenej 30 dní vopred pred plánovanou účinnosťou zmeny. V prípade vypovede zmluvy spotrebiteľom z dôvodu zmeny poplatkov je spotrebiteľ podľa § 53b ods. 2 Občianskeho zákonníka oprávnený uhradiť zvyšok dlhu v primeraných splátkach. Tým sú splnené všetky zákonné podmienky a časť 3. ods. 12 zmluvy je platným ustanovením. V neposlednom rade žalobca nepreukázal, že by sa ho táto zmluvná podmienka akýmkoľvek spôsobom dotýkala, resp. bola voči nemu uplatňovaná.

Ohľadom tvrdenia žalobcu o neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorá má spočívať v tom, že zmluva bola predložená vopred pripravená, čiže vopred naformulovaná, toto považuje žalovaný za tvrdenie bez akéhokoľvek logického významu, nakoľko žalobca mal k dispozícii kompletnú zmluvnú dokumentáciu a to ešte pred podpisom Úverovej zmluvy a súvisiacich dokumentov, pričom žalobca mal dostatočný časový priestor na oboznámenie sa s jej obsahom.

Žalovaný v závere namietol žalobný petit, ktorý považuje za nepresný vzhľadom k tomu, že v ňom žalobca nešpecifikuje, vo vzťahu ku ktorému úveru z úverovej zmluvy sa žaloba vzťahuje (keďže žalobcovi bol na základe zmluvy poskytnutý jednak spotrebiteľský úver ako aj revolvingový spotrebiteľský úver).

10. Žalobca na predmetné vyjadrenie reagoval podaním zo dňa 08.10.2019, v ktorom argumentoval, že Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od nej odchyľujú. Smernica však nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, táto je adresovaná iba členským štátom a nie fyzickým osobám. Žalobca má za to, že Slovenská republika pri implementácii smernice do zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. Aj to, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bez významu, nakoľko v tomto prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z predmetného rozhodnutia má vyplývať, že Slovenská republika nesprávne transponovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku,

počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákon č. 129/2010 Z. z. uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.“ Podľa názoru žalobcu niet žiadnych pochybností, že zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne vyžaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Uvedené má potvrdzovať aj to, že zákonodarca prijal dňa 12.10.2017 zákon č. 279/2017 Z. z. ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustil od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedenú zmenu zákonodarca odôvodnil skutočnosťou, že bez takejto zmeny by bol zákon č. 129/2010 Z. z. naďalej v rozpore so Smernicou a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii Smernice išla, napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie, nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Samotný zákonodarca tak priamo potvrdil, že zákon č. 129/2010 Z. z. je v tejto otázke v rozpore so Smernicou a že eurokonformný výklad zákona č. 129/2010 Z. z. skrze zásadu zákazu výkladu zákona contra legem nie je možný.

K žalovaným uvádzaným uzneseniam NS SR žalobca uviedol, že tieto sa nevysporadúvajú s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorá pojednáva o zákaze eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, ak by tým výkladom došlo k porušeniu vnútroštátnych výkladových metód, k porušeniu zásady právnej istoty alebo zákazu retroaktivity. K vyjadreniu žalovaného ohľadom záväznosti judikatúry a výkladu prezentovaného v rozhodnutiach Súdneho dvora Európskej Únie pre všetky členské štáty EÚ žalobca uviedol, že tieto sú záväzné len inter partes.

K zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že do dnešného dňa nedošlo z jeho strany k čerpaniu finančných prostriedkov na jej základe a ani v budúcnosti nemá záujem tieto finančné prostriedky čerpať, dňa 07.10.2019 podal výpoveď z predmetnej zmluvy.

S poukazom na to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere ako aj Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sa nachádzajú v jednom spoločnom dokumente a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je bez určenia číselného označenia, žalobca uviedol v petite číselné označenie úveru (4274084476002) v poradí prvej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal dňa 07.10.2019 výpoveď zo Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere z dôvodov uvedených vyššie, ktorou bude zmluvný vzťah ukončený, považuje zmenu znenia petitu za bezpredmetnú.

Záverom žalobca apeloval na posúdenie zmluvy z hľadiska dobrých mravov. Poukázal na to, že rozpor s dobrými mravmi sa v praxi najčastejšie vyskytuje pri zmluvách o úvere, hlavne pri dojednaniach o RPMN. Žalobca uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 25.000,- EUR na dobu 10 rokov. Celková čiastka, ktorú v zmysle zmluvy bude musieť žalobca zaplatiť predstavuje sumu 50.797,20 EUR, čo je navýšenie o 25.797,20 EUR. Žalobca je tak povinný zaplatiť žalovanému čiastku, ktorá predstavuje viac ako 100 % požičanej sumy, čo žalobca jednoznačne považuje za neprimerane vysoké protiplnenie, nakoľko sa jedná o viac ako dvojnásobné vrátenie úverovej sumy.

11. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.05.2015, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, základnou informáciou o poistení schopnosti splácať Pôžičku Cetelem, Dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 04.05.2015, informáciou o schválení Pôžičky Cetelem zo dňa 25.05.2015, Výzvou na zdokladovanie účelu použitia poskytnutého účelového úveru zo dňa 31.07.2015, Mimosúdnu dohodu zo dňa 12.02.2018, odpoveďou žalovaného na navrhovanú Mimosúdnu dohodu zo dňa 03.01.2018, rozpisom splátok úveru, Potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 25.05.2018, Potvrdením o prijatých splátkach zo dňa 25.05.2018, oznámením Ministerstva spravodlivosti SR ohľadom žiadosti o posúdenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.01.2018 ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z podanej žaloby má súd za preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 04.05.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 42740844760002, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi účelový úver vo výške 25.000 EUR. Účelom úveru bolo splatenie úverov žalobcu. Úroková sadzba úveru bola fixná vo výške 16,29 % ročne. Zmluvné strany sa dohodli na výške mesačnej splátky 437,41 EUR v počte 120 splátok, so základným súborom poistenia a poplatkom za poistenie vo výške 3,33 % a celkovou čiastkou k zaplateniu v sume 50.797,20 EUR. Priemerná RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 10,28 %. Splatnosť mesačnej splátky bola stanovená na 15. deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol Úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Termín konečnej splatnosti bol určený na 15.06.2025.

13. V časti 3 ods. 2 bod 2.1. sa žalobca zaviazal poskytnutý úver riadne a včas splácať a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok a to vrátane príslušných poplatkov. V časti 3 ods. 1 bod

1.2 druhá veta je uvedené, že dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie je vyjadrený percentom a je zahrnutý do mesačnej splátky úveru. Zároveň bolo v časti 3 ods. 1 bod 1.6. dojednané, že žalobca je oprávnený dohodnuté poistenie kedykoľvek ukončiť. Žalobca dňa 04.05.2015 podpísal aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a zároveň svojim podpisom na osobnom dotazníku dňa 04.05.2015 potvrdil, že sa oboznámil aj so štandardnými informáciami o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe.

14. V spodnej časti tejto zmluvy v časti 3 ods. 16 je vyhlásenie klienta, ktorým tento prehlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že sa v dostatočnom časovom predstihu pred poskytnutím finančných služieb, oboznámil s ich obsahom a súvisiacimi dokumentmi, že mu boli na základe ním poskytnutých informácií, skúseností a znalostí poskytnuté dostatočné odborné rady, informácie a odporúčania o sprostredkovaných finančných službách a že porozumel charakteru a rizikám ponúkaných služieb, je si plne vedomý svojho rozhodnutia uzavrieť zmluvu a že bol dostatočne, vyčerpávajúco a zrozumiteľne oboznámený s podmienkami a charakterom sprostredkovaných finančných služieb a prípadných rizikách.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 4 písm. a.) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

23. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu

uzavretia zmluvy (ďalej už len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

28. Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, d), e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, g) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a m) až r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>; za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

29. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30. Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

31. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701?ucinnost=21.03.2013>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701?ucinnost=21.03.2013>>,
- s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701?ucinnost=21.03.2013>> a z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701?ucinnost=21.03.2013>> a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701?ucinnost=21.03.2013>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

32. Žalobca pôvodne v žalobe požadoval od súdu rozhodnúť aj o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 42740844760002 zo dňa 04.05.2015 je neplatná. V uvedenej časti však na pojednávaní dňa 14.01.2019 vzal žalobu v časti určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy späť, zotrval len na žalobe v časti určenia spotrebiteľskej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov.

33. Súd vykonal súdny prieskum zmluvy, a to nielen v intenciách žalobného návrhu. V záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spore sa osobitne zaoberal nielen otázkou, či má zmluva také vady, ktoré by mali za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ale i takými vadami, ktoré by mohli spôsobovať neplatnosť zmluvy. Súd sa nezaoberal argumentáciou žalobcu vo vzťahu k neplatnosti rozhodcovskej doložky, dohody o zrážkach zo mzdy, dohody o poistení úveru, zmluvného ustanovenia o možnosti veriteľa jednostranne zmeniť výšku poplatkov stanovených Sadzobníkom z dôvodu zmeny podmienok závislých na objektívnych skutočnostiach, časťou zmluvy 1 bod 1.5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí o možnosti spotrebiteľa kedykoľvek úplne alebo čiastočne splatiť poskytnutý úver pred lehotou splatnosti, pričom sa spotrebiteľ zaväzuje oznámiť túto skutočnosť Cetelemu vopred a Cetelem je potom oprávnený požadovať od klienta úhradu poplatku za predčasné splatenie úveru, pretože ak by aj tieto zmluvné podmienky boli vyhlásené v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatné, na meritum veci by to nemalo žiadny vplyv, pretože neplatnosť (čo i neprijateľných) podmienok nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, či jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

34. Súd však napriek tomu skúmal, či zmluva nespĺňa podmienky, pre ktoré by mala byť ex offo posudzovaná ako neplatná a to v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca v podaní zo dňa 08.10.2019 uviedol, že zmluva by mala byť posúdená aj z hľadiska dobrých mravov a to s poukazom na zmluvné dojednania ohľadom RPMN. Žalovaný požaduje od žalobcu splatenie celkovej čiastky 50.797,20 EUR, čo je navýšenie o 25.797,20 EUR. Žalobca je tak povinný zaplatiť žalovanému čiastku, ktorá predstavuje viac ako 100 % požičanej sumy. Súd podrobil zmluvu súdnemu prieskumu a dospel k záveru, že zmluva svojím obsahom ani účelom neodporuje zákonu ani ho neobchádza, ani sa neprieči dobrým mravom. Žalobca v žalobe tvrdí, že zmluva bola vopred pripravená v predtlačenej formulárovej forme v jeho neprospech ako spotrebiteľa. Obsah zmluvy bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jednotlivé jej ustanovenia a tak bol žalobca nútený podpísať celý obsah zmluvy jedným podpisom tak, ako aj ostatné dodatky. Uvedené tvrdenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Je zrejmé, že žalovaný ako podnikateľský subjekt sa zaoberá poskytovaním pôžičiek a úverov, pri uzatváraní ktorých používa štandardizované predtlačené zmluvy. Žalobca mal však k dispozícii kompletnú zmluvnú dokumentáciu spolu so súvisiacimi dokumentami a to ešte pred podpisom zmluvy. Mal preto dostatok času na oboznámenie sa s jej obsahom a tiež na zváženie, či túto zmluvu podpíše alebo nie. Žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že by ho žalovaný násilím stiahol z ulice do sídla niektorej pobočky a prinútil ho zmluvu podpísať. Je teda nepochybné, že uzavrieť zmluvu so žalovaným bolo vyjadrením vôle žalobcu, ktorú evidentne dobre zvážil. Súd teda nenašiel žiaden dôvod, pre ktorý by sa mala zmluva priečiť dobrým mravom. Zároveň ani nezistil, že by žalovaný požadoval za úver odplatu, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi. Sám žalobca uvádza, že najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi je stanovená ako dvojnásobok naposledy zverejnenej priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. Zo zmluvy vyplýva, že priemerná RPMN bola uvedená vo výške 10,28 % a dohodnutá odplata za poskytnutý úver vo výške 16,29 %. Priemerná RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015 bola vo výške 10,07 %. Z uvedeného je zrejmé, že odplata za poskytnutý úver žalobcovi bola dohodnutá v rámci zákonom stanovených podmienok a ani náhodou neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty (dvojnásobok priemernej RPMN - $2 \times 10,07 = 20,14$ %).

35. Súd ďalej posúdil, či je možné spotrebiteľský úver žalobcu považovať za bezúročný a bez poplatkov a to vzhľadom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom nezistil, že by zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.05.2015 vo svojich ustanoveniach porušovala povinnosti ustanovené vyššie uvedeným zákonom, v dôsledku ktorých by mohol byť poskytnutý spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

36. Súd je toto názoru, že vzhľadom k tomu, že splácanie úveru bolo dohodnuté v anuitných splátkach, ktoré boli dohodnuté vo výške 437,41 EUR mesačne a ktorých splatnosť bola dohodnutá na 15. deň v tom ktorom kalendárnom mesiaci, na základe uvedeného bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy - splácať

istinu, úroky a iné poplatky. Jeho argumentácia ohľadom povinnosti veriteľa - žalovaného, uvádzať podrobný rozpis splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky podľa názoru súdu nemá oporu tak v zákone č. 129/2010 ako ani v judikatúre. Žalobca argumentuje a na podporu svojich tvrdení uvádza rozhodnutia okresných a krajských súdov, v zmysle ktorých sa vyžaduje, aby zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo zrejmé, aká časť mesačnej splátky úveru predstavuje splátku istiny, aká splátku úroku a aká splátku iných poplatkov. Predmetné rozhodnutia však nie sú pre tunajší súd právne záväzné. Naopak súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutia NS SR a to uznesenie spis. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018 a uznesenie spis. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktoré už pre tunajší súd záväzné sú a ktorými NS SR jednoznačne určil a zosúladiť rozdielne právne názory na predmetnú otázku, že od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach - samostatne vo väzbe na istinu, úroky a poplatky. Z uvedeného vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Súd nevidí žiaden dôvod na to, aby sa od uvedeného právneho názoru NS SR odklonil a urobil si iný, rozdielny právny záver a výklad predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. - § 9 ods. 2 písm. I). Žalobca bol pri uzatváraní zmluvy dostatočne informovaný o všetkých podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, nakoľko v zmluve bolo jasne a zrozumiteľne uvedené, že výška mesačnej splátky úveru je 437,41 EUR, táto splátka je anuitná a teda počas celej doby splácania nemenná, že v splátke je už zároveň zahrnuté poistenie, ktoré si žalobca so žalovaným dohodol (základný balík poistenia vo výške 3,33 % z mesačnej splátky úveru). V zmluve je ďalej jasne a zrozumiteľne uvedené, že počet splátok bol dohodnutý na 120, pričom splatnosť každej splátky bola určená na 15. deň v mesiaci. Splatnosť prvej splátky úveru bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške a termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 15.06.2025. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal všetky potrebné informácie k poskytnutému úveru, ktoré sú vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. V tomto prípade súd nemá za preukázané, že by vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve bolo nevyhnuté, aby mal žalobca odborné vzdelanie, aby si vedel zmluvu adekvátne vyložiť a pochopiť z nej, čo mu je žalovaným ponúkané a aké mu z nej vyplývajú povinnosti vo vzťahu k žalovanému. Úlohou súdov v spotrebiteľských sporoch je poskytnúť spravodlivú ochranu priemernému spotrebiteľovi a nie definovať spotrebiteľa ako jedinca bez rozumu. Priemerná fyzická osoba nepozbavená spôsobilosti na právne úkony musí a má byť obozretná vo svojom konaní, pretože jej primárnym pudom je ochrana seba samej. Nemožno ju degradovať na mentálnu subnormu len z dôvodu, že je spotrebiteľom - táto osoba zvyčajne pracuje (na základe pracovnej zmluvy ktorú musí podpísať) a denno - denne rieši záležitosti, ktoré sa dotýkajú rôznych vied (právo, medicína) a oblastí (podnikanie, priemysel, cestovanie). Priemerným spotrebiteľom teda nie je osoba, ktorá až do podpisu úverovej zmluvy žila izolovane a teda jej ani plnoletosť a priemerný intelekt neumožnili žiť bežným životom, ktorého normálnou súčasťou je aj uzavieranie bežných spotrebiteľských zmlúv v rámci nákupov či zabezpečenia bývania. Priemerný spotrebiteľ sa s právom stretáva denno-denne (napr. i pri uzatváraní manželstva, očkovanie detí atď.) a teda nemožno bez ďalšieho uzavrieť, že spotrebiteľ, ak nie je právnik, nemá šancu rozumieť zmluve ktorú dobrovoľne podpisuje.

37. Vo vzťahu k ročnej percentuálnej miere nákladov súd uvádza, že táto je podľa jeho názoru vypočítaná správne, nakoľko sa vypočítava z výšky úveru (25.000 EUR), výšky mesačnej splátky úveru (423,31 EUR - teda výška splátky uvedená v zmluve o úvere mínus poistenie úveru, ktoré si žalobca zvolil vo výške 3,33 % z mesačnej splátky úveru - t. j. $437,41 \text{ EUR} \times 100/103,33 = 423,31 \text{ EUR}$, nakoľko poistenie úveru nebolo nevyhnutnou podmienkou uzavretia zmluvy o úvere a takto dohodnuté poistenie úveru nie je z uvedeného dôvodu možné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN), doba splácania úveru (120 mesiacov). Pri takto uvedených údajoch ohľadom pôžičky je ročná percentuálna miera nákladov vo výške 17,56 %, teda taká, akú žalovaný uviedol v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Na uvedený výpočet sa nevyžaduje vykonať žiadne zložité matematické operácie, všetky údaje potrebné na výpočet RPMN sú uvedené v zmluve zrozumiteľne a jasne. Jediným problémom sa javí byť výška mesačnej splátky, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 437,41 EUR. Avšak k tomuto súd uvádza, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne z časti 3 ods. 1 zmluvy vyplýva, že dlžník si je vedomý toho, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach zmluvy (časť 1 ods. 1 zmluvy) je vyjadrený percentom z mesačnej splátky úveru a je zahrnutý do tejto splátky. Vzhľadom k tomu, že poistenie úveru nebolo nevyhnutnou podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, takto dohodnuté poistenie úveru nie je z uvedeného dôvodu možné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a teda ani do výpočtu RPMN.

38. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná, keď súd nezistil, že by zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.05.2015 vo svojich ustanoveniach porušovala povinnosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v dôsledku ktorých by mohol byť poskytnutý spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému, nakoľko bol v konaní plne úspešný.

42. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.